

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Zuzany Ďurišovej, v právnej veci navrhovateľa: **I. V. O.**, G., **II. M. O.**, V.V., **III. I. O.**, X.B., **IV. B. Č.**, D., všetci zastúpení navrhovateľom I., proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Prievidzi**, Mariánska 6, Prievidza o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu č. OPU 101/2006-4129-Str zo dňa 14. novembra 2006 a č. OPU 101/2006-4333-Str zo dňa 28. novembra 2006 o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11Sp/4/2007 – 64 zo dňa 27. augusta 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11Sp/4/2007 – 64 zo dňa 27. augusta 2008, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne potvrdil rozhodnutia odporcu č. OPU 101/2006-4129-Str zo dňa 14. novembra 2006 a č. OPU 101/2006-4333-Str zo dňa 28. novembra 2006 a navrhovateľom nepriznal náhradu trov konania.

Rozhodnutím č. OPU 101/2006-4129-Str zo dňa 14. novembra 2006 odporca rozhodol, že navrhovatelia nespĺňajú podmienky uvedené v § 3 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku iba „zákon o navrátení vlastníctva k pozemkom) a preto im nevrátil vlastníctvo k pozemkom parc. č. X., X., X. ani im nepriznal právo náhrady za tieto pozemky.

Rozhodnutím č. OPU 101/2006-4333-Str zo dňa 28. novembra 2006 odporca rozhodol, že navrhovatelia nespĺňajú podmienky uvedené v § 1 zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom a preto im nevrátil vlastníctvo k pozemku parc. č. X. a ani im nepriznal právo náhrady za tento pozemok.

V odôvodnení rozsudku krajský súd, v podrobnostiach odkazujúc na napadnuté rozhodnutia, uviedol, že správny orgán dostatočne zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny právny záver.

Poukázal, že podľa výpisu z vl. č. X. pre kat. úz. V. B., parcely č. X., X., X., X. nadobudol právny predchodca navrhovateľov kúpnu zmluvou zo dňa 28. decembra 1936 v podiele 1/7 (pod B4a).

Uvedené parcely rozhodnutím ONV v Partizánskom zo dňa 11. novembra 1959 č. 233/7-5177/59 podľa § 5 vl. nar. 15/59 a § 11 vyhl. č. 88/59 Ú.v. prešli na štát v správe Krajského kovospracujúceho podniku M. T. a boli odpísané do vl. č. X. a parc. č. X. potom do vl. č. X..

K. Š.. T. uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľov a jeho súrodencami ako podielovými spoluvlastníkmi podľa zákona č. 403/90 Zb. o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd dohodu o vydaní parc. č. X., X., X. a X. dňa 20. mája 1991. Na základe tejto dohody bolo zapísané vlastníctvo na pôvodných pozemnoknižných vlastníkov na LV č. X. pre každého v podiele 1/7.

Krajský súd ďalej uviedol, že odporca správne zisťoval splnenie základných podmienok pre konanie podľa zák. o navrátení vlastníctva k pozemkom a taktiež ako odporca dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre konanie, keďže vlastníctvo bolo vrátené podľa osobitného zákona č. 403/1990 Zb. o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd, čo je v zmysle § 1 zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom prekážkou pre konanie podľa tohto zákona. Navrátiť vlastníctvo podľa tohto zákona je možné, ak je daný reštitučný titul v zmysle § 3 zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom, ale tento nebol preukázaný.

V trestnom konaní Ľudový súd v Partizánskom rozsudkom sp. zn. T 304/53 zo dňa 25. augusta 1953 odsúdil A. L. O. za trestný čin zneužitia vlastníckeho práva na trest odňatia slobody, peňažný trest a prepadnutie miestností, skladov a zabavených vecí – súčiastok a polotovarov. Tento rozsudok bol zrušený rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To 515/53 zo dňa 31. decembra 1953 a A. L. O. bol sprísnený trest odňatia slobody a zabavené veci prepadli v prospech štátu. Následne uznesením Okresného súdu v Topoľčanoch sp. zn. 1Rt 159/90 zo dňa 19. októbra 1990 v dôsledku rehabilitácie boli uvedené rozsudky zrušené a trestné stíhanie zastavené. Z týchto rozhodnutí v trestnom konaní jednoznačne vyplýva, že parc.č. X., X., X. a X. neprepadli v prospech štátu. Námietky navrhovateľov krajský súd považoval za právne irelevantné, pretože trestné rozsudky neriešia vlastnícke vzťahy a o vlastníckych vzťahoch vypovedajú len zápisy v evidencii nehnuteľností.

Krajský súd, vychádzajúc zo zápisov v evidencii nehnuteľností mal za preukázané, že právny predchodca navrhovateľov bol iba podielový spoluvlastník parcel a tvrdenia o jeho výlučnom vlastníctve vyhodnotil ako nepravdivé a nepreukázané.

Vo vzťahu k navrhovateľke IV krajský súd uviedol, že táto urobila svoj prvý úkon vo veci až 16. marca 2006, teda svoj zákonný nárok si neuplatnila v lehote a jej právo prepadlo a aj preto rozhodnutie vo vzťahu k navrhovateľke IV potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ I. ako splnomocnený zástupca navrhovateľov II, III, IV odvolanie a dôvodiac nesprávnym právnym posúdením, domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia veci na nové konanie a rozhodnutie.

Uviedol, že vyšetrovaním v súdnych procesoch v r. 1953 bolo zo zhabaných – zabavených dôkazných listín, zmlúv, písomností a výsluchov svedkov, usvedčenie o vlastníctve inkriminovaného podniku, v tom čase parcela č. X., X., X., X., kataster vo V. B., evidované a registrované v r. 1953 pozemnoknižne ako „záhrada vo vnútornosti“, čiže orná pôda. Je preukázané konaním správnych orgánov, že bolo odňaté scudzené právo vlastníť majetok podnik – nehnuteľnosti zákonnému reštituentovi, vlastníkovi a majiteľovi, jeho zákonným dedičom a to podnik v celosti, ktorý v r. 1953 prevzal štát do vlastníctva. Tento podnik A. L. O. bol totožný s výmerou, ktorú naposledy vlastnil K. Š. T. v r. 1990 potvrdením zhodnosti s výmerou, ktorú stanovili súdy v r. 1953. Reštitúcia sa mala vzťahovať na rozsudky z r. 1953 a uznesenie Okresného súdu Topoľčany 1Rt 159/90 zo dňa 19. októbra 1990, čo sa spochybnilo. Zo zabavenia podniku vyplývajú aj priestory, pozemok, prístrešok na montážne, opravárske a výrobné práce v jeho podniku. Nehnuteľnosti boli vydané

neoprávneným osobám, prislúchajú otcovi navrhovateľov, vlastníkovi a majiteľovi podniku, jeho zákonným dedičom. V dôsledku porušovania zákonov správnymi orgánmi v reštitučnom konaní je správne a zákonné sa odvolať na porušenie zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom.

Ďalej navrhovatelia v podanom odvolaní uviedli, že vydanie podľa osobitného predpisu bolo nesprávne a zmätočné. Citujúc odôvodnenie napadnutého správneho rozhodnutia poukázali, že správny orgán potvrdil vydanie podniku neoprávneným osobám a potvrdil nesprávne posúdenie veci a pochybenie rozhodnutí v minulosti (porušovanie zákona č. 403/1990 Zb.). Dohoda zo dňa 20. mája 1991 bola zosnovaná s úmyslom neoprávneného obohatenia sa, získania cudzieho majetku s úmyslom podvodu.

Navrhovatelia sa nestotožnili s názorom krajského súdu, keď uviedli, že trestné rozsudky vlastníctvo majetku uznávajú-preukazujú-vymáhajú, ale v Trenčíne nič neuznávajú, sú irelevantné. Navrhovateľka IV mala doložený doklad k spisom, v ktorom sa zriekla ďalšieho novoobjaveného majetku, ktorý bude predmetom dedičského konania po nebohom A. L. O., zomrelom dňa 13. februára 1997 v prospech svojich dvoch bratov V. O. a I. O., napriek tomu priložila splnomocnenie súčasne so súrodencami na zastupovanie vo veci pozemkový úrad – reštitúcia.

V ďalšej časti odvolania navrhovatelia citujúc jednotlivé ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní uviedli, že správny orgán preverením dokladov preukázal pochybenie v reštitučnom konaní vydania nehnuteľnosti podniku vlastníka a majiteľa A. L. O. v minulosti a tým aj preukázal porušenie zák. č. 403/1990 Zb., zákona č. 503/2003 Z. z., zákona č. 71/1967 Zb., avšak vo veci ďalej nekonal.

Navrhovatelia žiadali zmeniť napadnutý rozsudok a navrhli, aby odporca v ďalšom konaní odstránil vady konania a rozhodol vo veci samej tak, že ich návrhu vyhovie.

Odporca sa k podanému odvolaniu vyjadril podaním zo dňa 18. februára 2009 tak, že nesúhlasí s dôvodmi uvedenými v odvolaní.

Uviedol, že podľa výpisu z PK vložky č. X. pre kat. úz. V. B. nadobudol do vlastníctva právny predchodca navrhovateľov L. O. uvedené nehnuteľnosti v r. 1937 na základe kúpnej zmluvy v podiele 1/7 a jeho 6 súrodenci tak isto v podieloch po 1/7. Uvedené parcely rozhodnutím ONV v Partizánskom č. 233/7-5177/59 zo dňa 10. októbra 1959 podľa § 5 vl. nar. 15/59 a § 11 vyhl. č. 88/59 Ú. v. prešli na štát v správe Krajského kovospracujúceho podniku M. T. a boli odpísané do PK vložky č. X. a parc. č. X. neskôr do PK vložky č. X.. K. Š.. T. dňa 20. mája 1991 uzavrel s L. O. a jeho súrodencami (teda so

všetkými bývalými podielovými spoluvlastníkmi), dohodu a vydání nehnuteľností na parc. č. X., X., X., X.. Dohoda bola všetkými vlastnoručne podpísaná. Na základe tejto dohody boli zapísaní Správou katastra v T. na LV č. X. ako podieloví spoluvlastníci – teda každý v 1/7. Z uvedeného nevyplýva pochybnosť o spoluvlastníctve siedmich súrodencov na uvedené parcely a to každý v podiele 1/7 a nie v celku pre L. O., ako sa domnievajú navrhovatelia.

Odporca taktiež poukázal na osvedčenie o dedičstve po poručiťovi L. O. D 157/97-46 zo dňa 10. januára 2001, právoplatné dňa 25. januára 2001, ktoré tiež spomína spoluvlastnícky podiel z PK vložky č. X. v 1/7.

V súvislosti s rozsudkami sp. zn. T 304/53 zo dňa 25. augusta 1953 a 4To 515/53-109 zo dňa 30. decembra 1953, ktoré uznávali vinným a odsudzovali k trestu len L. O., pretože bol len sám vlastníkom strojzámocníckej a elektrotechnickej dielne, odporca uviedol, že v týchto sa vôbec nespomína výlučne vlastníctvo L. O. spojené s parcelami č. X., X., X., a X., pretože v rozsudkoch nešlo o riešenie vlastníckych vzťahov k parcelám, ale o vlastníctvo k strojzámocníckej a elektrotechnickej dielni a o hromadenie súčiastok a polotovarov, za čo bol aj L. O. odsúdený a neskôr rehabilitovaný.

Záverom odporca uviedol, že pre reštitučné konanie v zmysle zák. o navrátení vlastníctva k pozemkom sú dôležité zápisy v PK vložkách č. X. a X. v kat. úz. V. B., kde je uvedené vlastníctvo L. O. v 1/7, E. O. v 1/7, E. O. v 1/7, B. O. v 1/7, J. O. v 1/7, A. O. v 1/7 a B. O. v 1/7 k parcelám č. X., X., X., X. a neskôr prechod vlastníctva na štát. Odporcovi nebolo preukázané vlastníctvo L. O. v podiele 1/1 na parcely X., X., X. a X. v kat. úz. V. B..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p.“) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľov nemožno priznať úspech.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk.

Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 01. júla 2010 (§ 156 ods. 1 a 3 O. s. p.).

Predmetom súdneho prieskumu v danej veci bolo posúdenie reštitučného nároku navrhovateľov na navrátenie vlastníctva k žiadaným pozemkom v intenciách ustanovení zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom.

Odvolačný súd v danej veci posudzoval rozsudok krajského súdu, ktorým boli potvrdené rozhodnutia správneho orgánu na základe opravného prostriedku navrhovateľov na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktorými im správny orgán nepriznal navrátenie vlastníctva a ani náhradu k žiadanému pozemku v zmysle ustanovení zák. o navrátení vlastníctva k pozemkom, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Podľa § 1 zákona o navrátení vlastníctva k pozemkom tento zákon upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu.

Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria

- a) poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria,
- b) lesný pôdny fond.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o nevrátení vlastníctva k pozemkom oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku

- a) výroku o prepadnutí majetku, prepadnutí veci alebo zhabaní veci v trestnom konaní, prípadne v trestnom konaní správnom podľa skorších predpisov, ak bol výrok zrušený podľa osobitných predpisov,
- b) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme,
- c) postupu podľa § 453a Občianskeho zákonníka alebo podľa § 287a zákona č. 87/1950 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákona č. 67/1952 Zb.,
- d) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov,
- e) vyhlásenia zmluvy o postúpení pohľadávok pre prípad vyst'ahovania (tzv. renunciačné vyhlásenie),
- f) toho, že občan zdržiavajúci sa v cudzine nehnuteľnosť zanechal na území Slovenskej republiky alebo ktorého majetok prešiel na štát podľa zákona č. 183/1950 Zb. o majetku

zanechanom na území Československej republiky osobami, ktoré optovali pre Zväz sovietskych socialistických republík a presídlili na jeho územie,

g) zmluvy o darovaní nehnuteľnosti uzavretej darcom v tiesni,

h) dražobného konania uskutočneného na úhradu pohľadávky štátu,

i) súdneho rozhodnutia, ktorým sa vyhlásila za neplatnú zmluva o prevode majetku, ktorou občan pred odchodom do cudziny previedol vec na iného, ak dôvodom neplatnosti bolo opustenie republiky, prípadne uznanie takejto zmluvy účastníkmi za neplatnú; v takom prípade je oprávnenou osobou nadobúdateľ podľa uvedenej zmluvy, a to aj ak táto zmluva nenadobudla účinnosť,

j) kúpnej zmluvy uzavretej v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok,

k) odmietnutia dedičstva v dedičskom konaní urobeného v tiesni,

l) vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená,

m) vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady,

n) znárodnenia vykonaného v rozpore s vtedy platnými predpismi alebo bez vyplatenia náhrady,

o) prevzatia nehnuteľnosti bez právneho dôvodu,

p) politickej perzekúcie alebo postupu porušujúceho všeobecne uznávané ľudské práva a slobody,

r) odovzdania do vlastníctva družstva podľa osobitných predpisov,

s) prikázania do užívania právnickej osoby na základe zákona č. 55/1947 Zb. o pomoci roľníkom pri uskutočňovaní poľnohospodárskeho výrobného plánu alebo vládneho nariadenia č. 50/1955 Zb. o niektorých opatreniach na zabezpečenie poľnohospodárskej výroby,

t) prevodu na štát spoločne užívaných singulárnych lesov a lesných družstiev, ak členmi družstva boli aj fyzické osoby; na prevzatie tohto majetku sa použijú osobitné predpisy.

Podľa § 3 ods. 2 zák. o navrátení vlastníctva k pozemkom obdobne sa postupuje aj v prípadoch, keď fyzickej osobe vznikol nárok na vyňatie pozemkov z konfiškácie podľa osobitných predpisov. Za osoby, ktorým vznikol nárok na vyňatie pozemkov z konfiškácie podľa osobitných predpisov, treba považovať aj občanov Slovenskej republiky, ktorí majú trvalý pobyt na jej území a ktorým bolo odňaté vlastnícke právo k pozemkom a neboli odsúdení podľa osobitných predpisov. Ak tieto pozemky boli už pred rozhodujúcim obdobím pridelené v rámci predpisov o pozemkových reformách, rieši sa nárok týchto oprávnených osôb podľa § 7, ak došlo k odňatiu prídelu postupom uvedeným v odseku 1.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu odvolací súd zistil, že rozsudkom Ľudového súdu v Partizánskom sp. zn. T 304/53 zo dňa 25. augusta 1953, bol právny predchodca navrhovateľov uznaný za vinného z trestného činu zneužitia vlastníckeho práva, ktorého sa mal dopustiť ako **bývalý majiteľ** a živnostník strojnozámočnickej a elektrotechnickej **dielne** vo V. B., v ktorej dielni mala od 01. novembra 1950 zriadenú pobočku Krajská opravovňa STS na základe zmluvnej dohody. Na základe odvolania okresného prokurátora a obžalovaného bol tento rozsudok zrušený rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To 515/53 zo dňa 30. decembra 1953 a uložený mu trest vo vyššej výmere ako v prvostupňovom rozsudku a veci (opísané v enunciiate prvostupňového rozsudku) boli prehlásené za prepahlé a ich vlastníkom sa stal štát.

Súčasťou administratívneho spisu je taktiež prvostupňové rozhodnutie Finančného odboru rady ONV Partizánske č. Fin-233-7-5177/1959 zo dňa 10. októbra 1959 ako aj druhostupňové rozhodnutie Finančného odboru rady KNV v Nitre č. Fin. 3073/1959 zo dňa 06. apríla 1960, ktorými bolo rozhodnuté o prevode do vlastníctva štátu pokiaľ ide o nehnuteľnosti zapísané v pozemkovej knihe kat. úz. V. B. vo vložke č. X., parc. č. **X., X., X., X., X., X.** a X., vlastnícky patriace L. O., E. O., E. O., B. B. rod. O., J. O. A. O. a B. O., **každému v 1/7.**

Z uvedeného vyplýva, že nemožno sa stotožniť s argumentom navrhovateľov, pokiaľ ide o výklad obsahu vyššie opísaných trestných rozsudkov. Trestné rozsudky sa týkali trestného činu spáchaného v súvislosti s vlastníctvom strojnozámočnickej a elektrotechnickej dielne, **nezasiahli do vlastníckeho práva k pozemkom, o ktorých vydanie v tomto prípade ide.**

Je zrejmé, že vlastnícke právo prešlo na štát na základe rozhodnutia Finančného odboru rady ONV Partizánske č. Fin-233-7-5177/1959 zo dňa 10. októbra 1959 a následne potvrdeného rozhodnutím Finančného odboru rady KNV v Nitre č. Fin. 3073/1959 zo dňa 06. apríla 1960.

Z obsahu označených listín je taktiež zrejmé, že právny predchodca navrhovateľov bol podielovým vlastníkom tam špecifikovaných štátom prevzatých nehnuteľností, pričom **vlastnícke právo** k nim **bolo** na základe Dohody o vydaní nehnuteľností uzavretej medzi pôvodnými vlastníkami a K. Š.. T. zo dňa 20.05.1991 **prevedené na pôvodných vlastníkov v zodpovedajúcich podieloch.**

Pokiaľ ide o námietku navrhovateľov, že ich právny predchodca bol výlučným vlastníkom nehnuteľností, ktorá skutočnosť vyplýva z trestných rozsudkov, odvolací súd nepovažoval túto za dôvodnú.

V trestných rozsudkoch nebol riešený vlastnícky vzťah právneho predchodcu navrhovateľov k označeným pozemkom, ale jeho vzťah k strojnozámočnickej a elektrotechnickej dielni.

Nemožno stotožňovať vlastnícke právo k dielni s vlastníckym právom k pozemku. Slovenský právny systém neuplatňuje rímsku právnu zásadu superficies solo cedit (vrch ustupuje spodku), ktorej podstatou je princíp, že všetky stavby či iné objekty, ktoré sa nachádzajú na pozemku a sú pevne spojené so zemou, patria neoddeliteľne k tomuto pozemku, vlastníkom pozemku je teda vždy zároveň vlastníkom všetkých stavieb na pozemku. Slovenské právo však tento inštitút nepozná, pozemok a nehnuteľnosti na ňom sa nachádzajúce môžu mať rozdielnych vlastníkov, čo je vyjadrené aj v ust. § 120 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (taktiež § 25 prv účinného zákona č.141/1950 Zb. Občianskeho zákonníka).

Obsahom iných listín výlučné vlastnícke právo L. O. k pozemkom, ktoré sú predmetom reštitúcie, preukázané nebolo.

Z uvedeného je možné vyvodit', že rozhodnutia odporcu vychádzali zo správneho právneho posúdenia veci, správny orgán pri ich vydávaní postupoval v súlade so zákonom o navrátení vlastníctva k pozemkom, skúmajúc splnenie podmienok pre navrátenie vlastníckeho práva a preto krajský súd nepochybil, keď tieto rozhodnutia rozsudkom č. k. 11 Sp 4/2007 – 64 zo dňa 27. augusta 2008, po prejednaní na ústnom pojednávaní, potvrdil.

Odvolací súd sa s právnym názorom súdu prvého stupňa stotožnil, postupujúc v zmysle § 219 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 250l ods. 2 a § 250ja ods. 3 O. s. p. doplnil dôvody pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, pričom v podrobnostiach odkazuje na napadnutý rozsudok.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 250k ods. 1 veta druhá O. s. p. v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p. tak, že neúspešným navrhovateľom právo na náhradu trov konania nepriznal a odporca nemá podľa zákona nárok na ich náhradu.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 01. júla 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská